

Siin onname keik Sinno kätte,
Ni hing, ihho, warra ka:
Meid hoia furja patto eest
Ja kisso wålja hådda seest.

Kui leib nüud seisab sures hindas,
Ehk posle müa oštada:
Lass' willi tõusta mulla-pindas
Ja walmis wiljaks kašwada,
Et rikkas kui ka kehwa mees,
Saaks leiba selle aasta sees.

Oh önnista siin pöllud, karjad,
Mis olled lonud meie heaks
Ja kauta keik patto-orjad
Ja öienda, mis olli weaks:
Et kauks margus, furri-feel
Ja pettus, ahnus, tigge meel.

Kül olleks rõõm siis maas ja taewas
Kui rahwas selle páwa nááks
Et kegi posleks patto waewas,
Mis furri on, saaks jálle heaks,
Et kegil rikkumatta wiis,
Siis olleks Ma peal Paradis!

Kus wannemad on hauda láinud
Ja lapsed nutwad silma-wees,
Kes halled, kurwad páwad náinud
Ja palwes seiswad Sinno ees:
Siis kuimata keik silma-weed
Ja juhhata neid ello-teed

Kus usso kiustus tõuseb ilma,
Seal wóttta rahwas tinnita,
Et süddames Neil' posleks fulma,
Waid wótwad uško armasta;
Kes ussub lodab süddamest,
Se leiab armo iggawest.

Kül rahwas púab rikkust, rahha
Siin ahnest kokko karjades
Ja armastab, mis hirmus pahha
Seal jures kanges orjades
Ja wallawad ka teiste werd,
Need palgaks sawad tulle-merd!

Ei aita Ma peal liid murred,
Ei furjus, kartus, ahhaestus,
Sa tead, oh hing! et üksford surred,